

FECSKE CSABA

Összekuszálódik

aki voltam már nem az vagyok
a változástól én én maradtam-e
valóban engem lát a barátok
ismerősök fürkésző szeme

magam se tudom mi elől menekülök
függönyként húzom félre a levegőt
homály sündörög mindenütt
nem tódul be fény mint azelőtt

összekuszálódik minden a múlt
lustán hömpölygő zavaros vizű folyó
partra sodorja ami rossz volt
görgeti tovább ami úgy tudni jó

Mire rájössz

ez nem az ugye ez
még nem az igazi ennek
még szinte semmi tétje
ebbe még nem kell belehalni
ezt még csak próbálgatod
kerülgeted
mint macska a forró kását
megégeted magad az igazsággal
ez nem próba volt maga az
előadás
rá kell jönnöd
félreélted az életed

Négy csupasz fal

a reggel fölállta a napot
de máris este van a nap halott
felzúg házunk előtt a juharfa
eddig hallgatott a szél
erőszakoskodik vele
árnyékomat cipelem haza
otthon lenni bizony nem
is olyan könnyű bámulom a
négy csupasz falat ahogy
felém közelítenek s én
azon tűnődöm vajon melyik
dől rám hamarabb